

levnes ham Gjenstande, som høre til de vigtigste Livsfornödenheder eller ere nødvendige til hans Næringsvets Udøvelse, indtil et Vurderingsbeløb af 10 Rd. eller, dersom han er Familieforsørger, af 30 Rd. Disse Gjenstande er Skyldneren selv berettiget til at indtage fra Udlæget efter eget Valg, forsaavidt han er tilstede under Eksekutionsforretningen, medens der i modsat Fald bør gives dem, der ellers ere tilstede i hans Hus, Anledning til paa hans Vegne at foretage et saadant Valg. Der er altsaa to Begrænsninger for Skyldnerens heromhandlede Ret: dels maa de Gjenstande som indtages, henhøre til Livets vigtigste Fornødenheder eller være nødvendige for hans Næringsvet, altsaa ikke Dekorempligheds-gjenstande eller Luxusgjenstande, saasom Sølvtoi eller desl., dels maa den samlede Værdi ikke overstige 10 eller 30 Rd. De foreslaaede Maximumsbeløb ville, navnlig naar ved Siden heraf den anden ovenfor omhandlede Begrænsning fastholdes, neppe findes at være for vidtgaaende. Den norske Lov af 1851 fastsatte en Maximumsværdi af 12 Specier, men dette Beløb er senere ved Loven af 8de Mai 1869 forhøjet til 30 Specier, et Beløb, som altsaa er betydeligt høiere, end det her foreslaaede. Efter de i Norge med Hensyn til den ældre Lovs Virkning gjorte Erfaringer skulle dennes Bestemmelser ikke have udøvet nogen skadelig Indflydelse paa de i økonomisk Henseende ringere stillede Samfundsklassers Kredit, og at det Samme vil blive Tilfældet her, ligger saameget nærmere at antage, som de, der overhovedet indlade sig paa at give Personer i saadan Stilling Kredit, vistnok i Regelen gjøre det af Velvillie eller i Tillid til Bedkommendes Personlighed, ikke af Hensyn til den Skyldstjørelse, der eventuelt kan ventes opnaaet gennem Eksekution. Det Skyldneren saaledes tillagte Beneficium bør han ikke kunne fraskrive sig. Dog tilstøder Paragrafens sidste Passus ham at pantsætte ogsaa de indtagne Gjenstande for en Fordring med den Virkning, at der for en saadan Fordring kan gjøres Udlæg i dem. Efter de i Forslagets andet Afsnit foreslaaede Bestemmelser, vil denne Indtagelse fra Paragrafens Hovedregel imidlertid ikke faa meget at betyde, indtagen

forsaavidt de omhandlede Gjenstande maatte være givne til haandsaet Pant.

§ Overensstemmelse med de ovenanførte norske Love af 1851 og 1869 har man fremdeles troet, ikke at burde udstrække den i Paragrafens 2det Stykke omhandlede Rempelse til de Tilfælde, hvor Udlæg gjøres for Skatter eller andre Afgifter til det Offentlige. Egesom disse Forpligtelser overfor det Offentlige ere væsentlig forskjellige fra Gjældsforpligtelser, saaledes er man gaaet ud fra, at en Udstrækning af Regelen til dette Omraade muligt ikke vilde være uden Betænkelighed i praktisk Henseende.

Denne Paragraf handler om, hvorvidt der er Afgang til at gjøre Udlæg i det som maatte kunne erhverves af Domsældte ifølge gjensidig bebyrdende Kontrakt, der ikke endnu er fuldstændig opfyldt fra hans Side. Dette Spørgsmaal har man i Almindelighed betragtet som afgjort ved den almindelige Regel, at der intet er til Hinder for, at der gjøres Udlæg i betingede Fordringer. Man har fremhøvet, at naar Rettigheden kun er stiftet, om end som betinget, i det Sted, da Udlæget finder Sted, maa det være ligegyldigt, om Betingelsen bestaar i en tilfældig Begivenhed eller i en Handling, som kan udføres ogsaa af Udlægshaveren, eller endelig i en Handling, som kun Domsældte er istand til at foretage. Det er en Selvfølge, at Domsældte ved Udlæget kun beholder Ret til at gjøre den udlagte Rettighed gjældende, forsaavidt Betingelsen indtræder, hvad enten dette nu sker med eller uden Domsældtes Medvirkning, men naar dette anerkendes, og naar det derhos fastholdes, at Domsældtes Medkontrahent i den gjensidig bebyrdende Kontrakt trods Udlæget vedbliver at være berettiget til Tilfælde af Misligholdelse med Modpræstationens Erklæggelse at træde tilbage fra Kontrakten og saaledes frigjøres for den ham paahvilende Forpligtelse ogsaa ligeoverfor Udlægshaveren, har man antaget, at Retsforholdets Væsen ikke er til Hinder for Udlæg i Rettigheden med den Virkning, at Udlægshaveren erklæres for udelukkende berettiget